

Asia C-352/08

Modehuis A. Zwijnenburg BV

vastaan

Staatssecretaris van Financiën

(Hoge Raad der Nederlandenin
esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 90/434/ETY –
Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin,
varojensirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sovellettava yhteinen verojärjestelmä –
11 artiklan 1 kohdan a alakohta – Soveltaminen kiinteän
omaisuuden luovutusveroon

Julkisasiamies J. Kokottin ratkaisuehdotus 16.7.2009 I - 4306

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.5.2010 I - 4321

Tuomion tiivistelmä

1. *Ennakkoratkaisukysymykset – Unionin tuomioistuimen toimivalta – Tulkinta, jota on pyydetty sen vuoksi, että valtion sisäiseen tilanteeseen sovelletaan kansallisen oikeuden mukaan unionin oikeuden säännöstä – Toimivalta tehdä tämä tulkinta (SEUT 267 artikla)*
2. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojen siirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sovellettava yhteinen verojärjestelmä – Direktiivi 90/434 – Liiketoimet, joiden tarkoituksena on veropetos tai veronkiertäminen (Neuvoston direktiivin 90/434 11 artiklan 1 kohdan a alakohta)*

1. Kun kansallisen lainsäädännön mukaan täysin jäsenvaltion sisäisten tilanteiden ratkaisemisessa on noudatettava unionin oikeudessa annettuja ratkaisuja, jotta muun muassa vältettäisiin se, että jäsenvaltion omia kansalaisia syrjitään tai että kilpailu saattaa vääristyä, unionilla on selvä intressi sen osalta, että unionin oikeudesta omaksuttuja säännöksiä ja käsitteitä tulkitaan yhdenmukaisesti, jotta vältettäisiin myöhemmät tulkintaerot, eikä tämä riipu siitä, missä olosuhteissa näitä säännöksiä ja käsitteitä sovelletaan.

Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan nojalla vain poikkeuksellisesti ja yksittäistapauksissa kieltäytyä kokonaan tai osittain soveltamasta kyseisen direktiivin säännöksiä tai peruuttaa niistä saatavan hyödyn. Näin ollen direktiivin 90/434 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, joka on poikkeussäännös, on tulkittava suppeasti ottaen huomioon sen sanamuoto, tarkoitus ja asiayhteys. Kun kyseisessä säännöksessä viitataan hyväksyttävän taloudellisen syyn osalta liiketoimeen osallistuvien yhtiöiden toimintojen uudelleenjärjestelyyn tai järjeistämiseen, joiden ollessa kyseessä veropetosta tai veronkiertämistä koskevaa oletettavaa ei voida soveltaa, kyseinen säännös on näin ollen selvästi rajoitettu koskemaan yhtiöiden sulautumisten ja muiden niitä koskevien uudelleenjärjestelytoimien alaa ja sitä sovelletaan ainoastaan veroihin, jotka perustuvat tällaisiin liiketoimiin.

(ks. 33 kohta)

2. Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, diffuusioihin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 90/434 11 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että siinä säädettyjä etuja ei voida evätä verovelvolliselta, joka on yhtiöiden sulautumisen sisältävän oikeudellisen järjestelyn avulla pyrkinyt välttymään kiinteän omaisuuden luovutusverolta, koska kyseinen vero ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

Lisäksi direktiivi 90/434 ei johda eri jäsenvaltioissa sijaitsevien yhtiöiden sulautumisen tai vastaavanlaisen liiketoimen yhteydessä kannettavien verojen täydelliseen yhdenmukaistamiseen. Kun tässä direktiivissä säädetään kilpailun kannalta neutraaleista verosäännöistä, sillä pyritään ainoastaan poistamaan tiettyjä yritysten rajat ylittävän uudelleenjärjestelyn verotuksellisia haittoja. Tästä seuraa, että ainoastaan direktiivissä 90/434 nimenomaisesti mainitut verot voidaan ottaa huomioon siinä säädettyjen etujen osalta ja vain näihin veroihin voidaan soveltaa kyseisen direktiivin 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä poikkeusta. Koska kyseiseen

direktiiviin ei sisälly mitään, minkä perusteella voitaisiin katsoa, että sillä pyrittiin ulottamaan nämä edut koskemaan muita veroja, kuten veroja, jotka kannetaan kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän omaisuuden hankinnasta, viimeksi mainittujen on katsottava kuuluvan aina jäsenvaltioiden verotusvaltaan, eikä direktiivissä 90/434 säädetyt etuja voida kyseisen direktiivin 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla evätä sen neutraloimiseksi, että asianomainen on välttynyt suorittamasta

veroa, jonka laskentapohja ja verokanta eroavat välttämättä yhtiöiden sulautumisiin ja muihin niitä koskeviin uudelleenjärjestelytoimiin sovellettavasta laskentapohjasta ja verokannasta.

(ks. 45–47, 49, 50, 52–54 ja 56 kohta sekä tuomiolauselma)